

301

Finansministeriet. København, den 26. Januar 1929.

Journ. Nr. A. 1788/26.

Efter Ansøgning fra Dansk-Russisk Samfund blev der paa Tillægsbevilningslov 1921—22 § 26 V. 35. optaget en Bevilling paa 300 000 Kr. til Udlaan til Danske, som havde været bosat i Rusland, men som paa Grund af Forholdene havde været nødsaget til at forlade dette Land, for ved disse Laan at sætte dem i Stand til at skabe sig en Levevej. Laanene, der kunde ydes fra 1 000—5 000 Kr., var afdragsfri til 11. Juni Termin 1924 og rentefri til 11. December Termin 1923, saaledes at den første Ydelse paa Laanene skulde erlægges i 11. Juni Termin 1924 og Amortisationen være tilendebragt i Løbet af 10 Aar.

Tilbagebetalingen og Forrentningen af Laanene har imidlertid stadig været meget vanskelig for Debitorerne. Allerede før den første Ydelse skulde erlægges, indsendte Dansk-Russisk Samfund til Indenrigsministeriet Andragende om Udsættelse af Betalingsfristen til 11. Juni Termin 1927, hvilket, efter at Finansudvalgets Samtykke var erholdt, blev bevilget, dog kun til 11. Juni Termin 1925.

Derefter har Dansk-Russisk Samfund indsendt fornyet Andragende om samlet Henstand, hvilket blev afslaaet; men efter Andragender fra de enkelte Debitorer har man paa Grundlag af Undersøgelse af de paagældendes økonomiske Forhold, hvor Forholdene har talt derfor, indrømmet kortere Henstand for saa vidt muligt at undgaa Inkassation ad retslig Vej.

Med Hensyn til dette Spørgsmaal om Restancerne Inddrivelse vil det før eller senere vise sig nødvendigt at tage Standpunkt, idet Forholdet nu er det, at langt den største Del af de forfaldne Halvaarsydelsler ikke indgaar, i hvilken Henseende man skal oplyse, at Restgælden paa det oprindelige Laan (300 000 Kr.) pr. 1. April 1928 udgjorde 280 255 Kr.

Under Hensyn til, at Formaalet med Laanene var at hjælpe Laantagerne i Vej, og til, at det paa Grund af de vanskelige Forhold herhjemme har været saa godt som umuligt for de fleste af Debitorerne at skaffe sig blot nogenlunde stabile Indtægter, samtidig med at Pengenes Værdi er steget i den Tid, der ligger mellem Laanenes Ydelse og deres Tilbagebetaling, maa Inddrivelse af Laanene ad retslig Vej — bortset fra ganske klare Tilfælde — være en Forholdsregel, man efter Omstændighederne meget nødig vil skride til, og det saa meget mindre, som saadan Inddrivelse sikkert ikke vil svare Regning, blandt andet af den Grund, at Laanene ikke er sikret ved Pant.

Ud fra foranstaaende Betragtning om Betænkeligheden ved Anvendelsen af retslige Skridt overfor de omhandlede Laantagere vilde man, da disse Gældsforhold ikke kan blive staaende uafviklede og man maa anse en Eftergivelse over en Bank for utilraadelig, anse det for nødvendigt, at der gives Administrationen en vis Bevægelsesfrihed, saaledes at der i en vis Udstrækning aabnes Adgang til at indrømme Debitorerne lempeligere Tilbagebetalingsvilkaar og til at afskrive absolut uerholdelige Fordringer som Tab, i Lighed med den Ordning, der i § 2 i Lov Nr. 309 af 23. December 1925 blev truffet med Hensyn til Laan, ydede til Fiskere i Anledning af Stormskade. Grundlaget for de to Arter Laan er ens, idet begge blev tilstaaet Folk, som uforskyldt var blevet berøvet, hvad de ejede, ligesom der ikke stilledes nogen Sikkerhed for Tilbagebetalingen.

Ved § 2 i nævnte Lov blev Finansministeren bemyndiget til at give Henstand, modtage Affindelsessummer og afskrive uerholdelige Laan som Tab. En lignende Bemyndigelse vil formentlig være tilstrækkelig til at bringe en Ordning i Stand for Russer-Laanenes Vedkommende, hvorfor jeg i Henhold til det anførte skal anmode det ærede Finansudvalg om ved 3die Behandling af Forslag til Finansloven for 1929—30 paa mine Vegne at ville stille følgende Forslag til Tekstanmærkning til § 26 II. D.:

Finansministeren bemyndiges til, naar Omstændighederne taler derfor, at give de Dansk-Russere, der har modtaget Laan af Statskassen, Henstand med Betaling af Afdrag og Renter, at modtage passende Affindelsessummer og til at afskrive uerholdelige Fordringer paa disse Debitorer som Tab.

N. NÆERGAARD.